

РЕШЕНИЕ

№ 1868

гр. София, 19.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 19.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **11595** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144 – 178 АПК. Образовано е по жалба на К. И. З. срещу Решение № Ж 173/2012г. от 14.11.2012г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

В жалбата се посочва, че решението на КЗЛД е неправилно необосновано. Счита се, че мотивите на ответника за допустимост на обработването на лични данни са незаконосъобразни. Изтъкват се доводи за нарушение на чл. 34а, т. 3 от ЗЗЛД, както и че липсва клауза в договора на жалбоподателката с БТК за предоставянето на личните и данни на трето лице без съгласието и. Изложени са и съображенията на жалбоподателката относно извършената цесия и прекратяването на договора и че е погасена давността на вземанията. Моли съдът да отмени решението.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение по съображения изложени в писмени бележки. Претендират се разноси под формата на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – БТК АД счита жалбата за неоснователна по съображения изложени в писмено възражение. Моли съдът да отхвърли жалбата.

Заинтересованата страна – С. Г. Г. О. не изразява становище по спора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, съгласно чл.

38, ал. 6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата, е подадена в срок, доколкото от доказателствата по делото се установява, че решението на КЗЛД е връчено на К. З. на 17.11.2012г., видно от представената по делото обратна разписка. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Административното производство е започнало по жалба рег. № Ж 173 от 06.07.2012г. на К. И. З. до КЗЛД. В жалбата е направено оплакване относно неправомерно използване на лични данни и нарушение на ЗЗЛД от страна на БТК АД. Твърди се, че неправилно личните и данни са предоставени от БТК АД на С.Г.Г. О.. На основание чл. 26 АПК, за започналото в КЗЛД административно производство страните са уведомени, видно от представените по делото писма от 18.07.2012г. и обратните разписки за получаването им. Дадена е възможност за становища. Становище по подадената жалба е изразено от С.Г.Г. О. (рег. № С341/24.07.2012г. и С354/30.07.2012г.) и от [фирма] (рег. № С359 от 31.07.2012г.). Към последното са приложени договор, допълнително споразумение, месечни сметки, кредитно известие. Относно допустимостта на жалбата е дадено Становище рег. № С432 от 05.09.2012г. от администрацията на КЗЛД. Видно от същото жалбата е допустима. Предложено е да се конституират страните в производството, да се насрочи открито заседание, да се изискат от страните относими доказателства. Видно от Протокол № 35 от 19.09.2012г. КЗЛД, е взела единодушно решение като е обявила жалбата за допустима, конституирала е страните в производството и е насрочила открито заседание на 17.10.2012г. За датата на заседанието страните са уведомени, видно от писмата от 24.09.2012г. и обратните разписки за получаването им. Като част от административната преписка по делото са приложени Общите условия на БТК АД, Уведомление по чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД от БТК АД до КЗЛД относно предстоящо прехвърляне на лични данни на друг администратор за целите на договор за цесия между БТК АД и С.Г.Г. О.. Писмото е получено в комисията на 05.04.2012г., видно от представената разписка. Представено е и Уведомление за цесия бар код 2112062603500 до К. З. от С.Г.Г. О.. Жалбата, с която е сезирана КЗЛД е разгледана, относно нейната основателност, от администрацията на КЗЛД, видно от Становище С523/08.10.2012г. Прието е, че жалбата е неоснователна. Видно от мотивите на становището е прието, че обработването на личните данни на З. е допустимо. Видно от Протокол № 38 от 17.10.2012г. на КЗЛД на 17.10.2012г. е проведено заседание на КЗЛД. С 4 гласа „за” и нито един против е взето решение, че жалбата е неоснователна. На 14.11.2012г. е постановено оспорваното решение.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД. Комисията упражнява правомощията си като осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни. Този административен

орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Въз основа на визираната нормативна уредба и като взе предвид, че оспореното решение е издадено в производство по чл. 38 от ЗЗЛД, настоящият съдебен състав намира, че административния акт е издаден от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия и при спазване на установените в закона административнопроизводствени правила. Спазени са изискванията на чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни, като жалбата е разгледана в открито съдебно заседание, с призоваване на страните и събиране на доказателства, а решението е взето единодушно от членовете на административния орган. В хода на производството, на страните е дадена възможност да ангажират доказателства. Постановеното решение е взето единодушно от членовете на Комисията. При постановяване на административния акт са спазени и формалните изисквания на закона. Оспореното решение е издадено в писмена форма, с посочване на правните и фактически основания.

Съдът намира, че са спазени и изискванията на материалния закон. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. От доказателствата по делото се установи, че данните на жалбоподателката са предоставени на фирма за събиране на просрочени вземания, като преди това в съответствие с чл. 25, ал. 1, т. 2 е уведомена КЗЛД. Пред административния орган и по делото не са ангажирани доказателства за злоупотреба с лични данни от фирмите за събиране на просрочени вземания и от [фирма]. Не са налице хипотезите предвидени в чл. 5 от ЗЗЛД. Разпоредбата на чл. 4 ал. 1 от ЗЗЛД регламентира седем алтернативни хипотези, в които обработването на лични данни е допустимо. В т. 3 е предвидено, че обработването е допустимо, когато е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. Между [фирма] и З. безспорно има сключен договор и обработката на личните данни е свързано с него. Всички изложени съображения за дължимостта на сумите, за погасяването им по давност, за извършената цесия са въпроси извън предмета на производството пред КЗЛД и пред настоящия съд и не следва да се обсъждат. След като не е установена злоупотреба с лични данни правилно жалбата е отхвърлена от административния орган.

По отношение на направеното възражение за нарушение на чл. 34а, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД. Тази хипотеза се отнася за случаите, когато личните данни ще се използват за целите на директния маркетинг. Съгласно § 1, т. 15 от ДР на ЗЗЛД Директен маркетинг е предлагане на стоки и услуги на физически лица по пощата, по телефон или по друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги. В процесния случай данните на З. не са предоставени за целите на директния маркетинг.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл. 78, ал. 8

ГПК вр. чл. 144 АПК. На основание чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да е в размер на 150 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. З. срещу Решение № Ж 173/2012г. от 14.11.2012г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА К. И. З. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ж. к. М., 1, [жилищен адрес] да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 150.00 (сто и петдесет) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: